

ئیمه به شیکین له خاک

سه رخیل سیاتل

((جوانترین وتار دهربارهی جوانترین شتیک که هه مانه))

((سه رخیله گه وره که ی واشتنن په یامیکی بو ناردووین و پیشنیاری کردوو و حهز ده کات خاکه که مان لیکریت. ههروه ها ته و سه رخیله گه وره یه، دلنیایی کردووین، که مه بهستی دۆستانه یه له گه لماندا. ئه مه پیاوه تیبه له وه وه! چونکه ئیمه ده زانین ته و هیچ پیویستی به دۆستایه تی ئیمه نییه. هه رچونیک بیت، ئیمه بیریک له پیشنیاره که ی ده که ی نه وه، هه رچه نده ده زانین ته گه ر قبوولی نه که ین ته و ((پیاوه سپیه که)) به زه بری تفهنگ خاکه که مان داگیر ده کات.

با سه رخیله گه وره که ی واشتنن له قسه کانی سه رخیل سیاتل (Seattles) دلنیاییت و باوه ریان پییکات! ههروه ک چۆن ته و برا سپانه مان باوه ر به گۆرانی وهرزه کانی سال ده که ن. قسه کانم وه کو رۆژی عه یانن! چۆن مرۆ ده توانیت ئاسمان بکریت، یان بفرۆشیت؟!

ئه مجوره بیر کردنه وه یه، بو ئیمه زۆر نامویه. ئیمه خاوه نی پاکژی هه و، یان خوره ی ئاو، نین. ئه و جا ئیتر چۆن ده توانیت لیمان بکریت؟ ئیمه ته نیا له م سه رده مه ی خۆماندا بریار ده ده ین!

ئه م خاکه هه مووی پیروزه لای خه لکه که م. گشت ته و تووتر کانه، هه رچی دانه ی زیخ هه یه! هه موو ته مانه له هۆش و ناخی خه لکه که مدا پیروزن! ته و شیریه یی له قه دی دره خته کاندایه و ده چیت، ته وه یادوه ری و هۆشمه ندیی ((پیاوه سووره که یه))!

مردوو که کانت، چیدی نه خۆت و نه خاکه که شتیان خۆش ناویت. له گۆره کانیان دینه ده ر، سه رگه ردان

دەرۆن و له ئەستیرانیش تێپەر دەکەن! ئیدی لەبیر دەکرین و چیدی ناگەریتەوه! مردوووەکانی ئیمه
هەرگیز ئەو دنیا جوانه لەبیر ناکەن، که بوونی پێبهخشین .

ئیمه بەشیکین له خاک و خاکیش بەشیکه له ئیمه. ئەو گۆله بۆنخۆشانه گشتیان خوشکمانن! ئاسک،
بازی گهوره، ئەسپ. هه موو برامان.

شاخه کان، تهرایی گیا، گهرمی لهشی (پۆنی)* و مرۆفیش هه مووی لهیه ک سهراچاوهوه دین!
به لێ کاتیکی ئەو سه رعێله گه وره یه ی واشتنن راده گه یه نیت، که ده یه ویت خا که که مان لیبکریت، بیگومان
داوا یه کی سه ختمان لیده کات.

ئەو سه رعێله گه وره یه قه ولی داوینی، جینگایه کمان بۆ دابین بکات بۆ خۆمان به ئاسووده یی تیدا بژین.
ئەو ده بیته به باوکمان و ئیمه ش ده کات به کورپی خۆی!
به لام به مزووانه پیاوه سپیه که به لیشاو به ره و ئەم ناوه دیت. مینا رووبار، له دوا ی لیزمه بارانی ناوه خت،
چۆن به خور دیت!

نه خیر، ئیمه هه رگیز خزم نه بووین و له یه ک به ره بابیش نین. منداله کانمان پیکه وه گه مه ناکه ن و
پیره کانیشمان هه مان چیرۆک و سه رگوزه شته ناگیر نه وه.
ئیمه پێشنیاره که تان باش هه لده سه نگینین، به لام کاریکی ئاسان نییه بۆمان، چونکه ئەم خا که مان له لا
پیرۆزه!

ئاوی چه م و رووباره کان ته نیا ئا و نین، به لکو خویته ی باوانمان.
ئەگەر ئەم زه ووییه مان پینفرۆشتن، ده بیته بزنان، که پیرۆزه و منداله کانیشتان فیر بکه ن له لایان پیرۆز
بیته.

خوره ی ئا و، دهنگی باووباپیرانمان و رووباره کان برامان. تینوویتییمان ده شکین و ژیان به ساواکانمان
ده به خشن.

ئەگەر ئیمه زه ووییه که ی خۆمان پینفرۆشتن، بیرتان نه چیت و منداله کانیشتان فیربکه ن، که رووباره کان
برامان و برای ئیوه شن؛ جا ده بیته ئیوه ش هه ستیکی برایانه تان به رانه ر رووبار هه بیته!
پیاوه سووره که هه رده م له به ر هیرشی پیاوه سپیه که دا کشاوه ته وه، مینا ته می کازیوه له به رده م گزنگی
به یاندا ده ره ویتته وه و ده کشیتته وه. به لام ئیسک و پروسکی باپیرانمان و گۆره کانیا ن بۆ ئیمه پیرۆزن.
ئیمه ده زانین پیاوه سپیه که له مه تیناگات! هه موو پارچه زه ووییه ک بۆ ئەو هه ر یه که. بۆ ئەویک، که
بیگانه ئاسا دیت و هه رچی بوویت له زه وی ده دزیت و ده روا ت. ده ی جا که وایته، زه وی دایکی ئەو نییه،
به لکو دوژمنیه تی!

هه ر کاتیکیش ته وا و کولی کرد و هه رچی تیدا بوو به تالانی برد، سووک و ئاسان جیدیلنیت!

ئەو ته نانه ت گۆری باوانیشی جیده هیلیت و هیچیش هه ستی بریندار ناییت!

ئەو زەوی لە منداڵەکانی خۆی دەدزیت!
 ئەو نەک هەر گۆری باوانی، بەلکو لانکەیی ساوا نەوزادە کەشی* لەبیردە کات!
 ئەو لە دایە زەوی و کاکە ئاسمان، وەک شەمەک دەنواریت. وەک کالایە ک چاویان لێدە کات، کە
 دەکریت بیکریت و بیفرۆشیت!
 وەکو تفاق چاویان لێدە کات، کە دەشیت مروّف بیانزیت و بە تالانیان بەریت.
 چاوچنۆکیی ئەم پیاوێ سپیە و دە کات، رۆژیک لەبری ئەم هەموو دارستانانە، تەنیا بیابانی کاکێ بە کاکێ
 بە جییمینیت!
 دیدی ئیمە جیاوازه!
 شارەکانیان لە سەرئێشەییە ک بەولاولو، بۆ ئیمە چیدیکە نییە!
 رەنگە ئەمە لەبەرئەووەبیت، کە پیاوێ سوورە کە نەزانی و هیچ تیناگات!
 وەلێ لە راستیدا هیچ ئاسوودەییە ک لە شاری پیاوێ سپیە کەدا نییە! لە شاری پیاوێ سپیە کەدا جینگایە ک
 شکانەبیت، کە مروّف لە بەهاراندا گۆیی لە هاژەیی گەلای درەخت، یان لە سپرەیی بالی میرووویت!
 غەلبە غەلبی ناو ئەم شارانە هارەییە کە و گۆیم کپ دە کات.
 ئەری بەهای ژیان چییە، ئەگەر مروّف گۆیی لە دەنگی سروشت نەبیت؟!
 ئەی ژیان تامی چییە، ئەگەر گۆیت لە قیرەیی بۆق نەبیت، کە لە گۆی چەم و گۆماوان شەوانە راز و
 نیاز بۆ یە کدی دە کەن!
 پیاوێ سوورە کە شەیدای بینینی وردەشەپۆلی نەرمەبایە، کە بەئەسپایی لە رووی گۆماو دەدات! شەیدای
 نەسیمی پر بۆنی دارسەرۆو، کە دواي نەم بارانی نیوهروان هەلەدە کات!
 ئەم هەوا یە بۆ پیاوێ سوورە کە و گشت زیندەوهریک زۆر بەنرخە؛ بۆ درەخت، بۆ مروّف.
 بەلام مەخاین! پیاوێ سپیە کە، مینا پیاوێکی مردوو، بی هەست و سۆز، هیچ نرخیک بۆ ئەو هەوا یە
 دانانیت، کە هەلیدەمژیت.
 لێ ئەگەر خاکە کەمان دانی؛ بیرتان نەچیت، کە هەوا دۆستیکێ ئازیزمانە و گیانی خۆی لە گەل گشت
 زیندەوهرەکان، بەشکر دوو.
 هەر ئەم هەوا یە، یە کەم هەناسە ی دا بە باپیرانمان و لە ئاویلکەشدا* دوا هەناسە ی لێسەندنەو. هەر
 هەوا یە گیان بە ساواکانمان دەبەخشیت!
 ئەگەر بیریاردما خاکە کەمان بدمی، ئەوا مەر جیکم هە یە، ئەویش ئەو یە کە پیاوێ سپیە کە دەبیت لە گەل
 هەرچی زیندەوهرەکان هە یە، وەک برای خۆی رەفتار بکات!
 من پیاوێکی دەشتە کیم، وەلێ برۆ ناکەم هیچ راستییە ک لەمە روونتر بیت!
 من بە هەزاران لاشە ی رزیووی گامیشە کیویە کانم بینی لەو دەشتانە کە وتبوون، دواي ئەو ی پیاو

سپییه که له شه مه نده فهره کانیانه وه ته قه یان لی کرد بوون و کوشتبوو یانن.
من پیاویکی ده شته کیم، به لām تیناگه م چون ئە سپه ئاسنینه* له و گامیشه نازدارانه به نر ختره؟! ئیمه ته نیا
بۆ ئە وهی له بر سدا نه مرین راویان ده کهین.

پیمنا لیت مروّف به ته نیا و به بی زینده وه ره کانی دیکه چیه؟!
ئه گهر هه موو زینده وه ره کانی دیکه نه مان، ئە و جا مروّف به ته نیا گیانی ده رده چیت!
ئه ی چۆن! گشتی پیکه وه به یوه سته.

هه رچی به سه ر زه وی بیت، ئە و ا به سه ر نه وه کانی شی دیت!
ئیه پیه سته فیری منداله کانتان بکه ن، که ئە و زه وییه ی و ا له ژیر پایندا ئیسک و پروسکی باوانمانه، بویه
ده بیت ریژی بگرن.

منداله کانتان ده بیت بزانی، که زه وی به گیانی باپیرانمان به پیت بووه.
وه کو چۆن ئیمه منداله کانمان فیر کردوو، ئیه وش ئاوا فیران بکه ن، که زه وی دایکمانه و هه رچی
به سه ر زه وی بیت به سه ر ئیمه ی نه وه ی زه ویش دیت.

ئه گهر مروّف تف له زه وی بکات، ئە و ا بی شک تف له خوی ده کات!
ئیمه چاک ده زانی مروّف خودانین زه وی نییه و زه وی خاوه نی مروّفه. گشت شته کان پیکه وه به ند و
تیکه لاون، وه ک چۆن خوی خیزان و خیل و عه شره تیک تیکه لاون.
مروّف ژیا نی ته ون نه کردوو، به لکو خوی تالیکه له و ته ونه و هه ر تالیکه ئه و ته ونه بقرتینیت ئە و ا بی
شک ژیا نی خوی ده قرتینیت!

جه نابی سه رخیل، پيشنیا ره که ت خاس دیت به رچاوا!
له و بر و ا به دام خیله که م رازی ده بن و ده چنه ئە و ئوردوو گایه ی، که بۆت دیاری کردووین. له و ی به بی قره
و هه را ده ژین. ئیتر گرنگ نییه، که باقی رۆژانی ژیا نمان له کو ی به سه ر به رین، هه رچه نده بر و اش نا که م
ئه و رۆژانه زۆریش بن! ره نگه چهنه مانگیک، چهنه زستانیک بن!

منداله کانی ئیمه دیتان، چۆن باوانیان سه ریان شو ر کرد و شه روانه کانیان ته سلیم بوون و له شی خویان
به خواردنی شیرین و خواردنه وه ی توند* ژه هراوی کرد. دیتان، که ته نانه ت گیانه مه زنه که ش نه ی توانی
شتاقی ئە و خیل و خه لکه ی، که رۆژیک له رۆژان له م ده قهره فراوان و به رینه دا ده ژیان و بلا و ببوونه وه،
پاریزیت؛ تا گهر بۆ جاریکیش بیت؛ بینه وه سه رگۆری باوانیان و شینیان بۆ بگێرن. ئە و باوو باپیرانه مان،
که رۆژیک له رۆژان له خه لک و خیله که ی جه نابت کارمه تر بوون.

به لām بۆ ده بیت من شیوه ن بۆ چاره ره شی خیله که م بگێرم، کاتیک، که خیل له دوای خیل و گهل
له دوای گهل، ههروه کو شه پۆلی ئا و دین و ده رۆن.

خودا ده سته لاتی پیه خشیون و به سه ر زینده ور و دارستان و پیاوه سووره که شدا زالی کردوون!

هۆیه که ی چیه؟!

ئیمه نایزانی و تیناگهین!

رهنگه تینگهین، ئەگەر بزانی پیاوه سپیه که خهون به چیهوه دهبنیت. گەر بزانی چی بۆ مندالەکانی ئاواته‌خوازه و شهوانی دریزی زستان چۆن می‌شکی خۆی ئاوده‌دات و هیوا و ئاواتی سبه‌ینی چین؟! به‌لام ئیمه ده‌شته‌کین و خه‌ونه‌کانی پیاوه‌سپیه که‌ش بۆ ئیمه مه‌ته‌لن. کاتیکیش که مه‌ته‌ل و نه‌ینی بن بۆمان، ئیمه به‌ری خۆمان و ئەویش به‌ری خۆی. ئیمه ریز بۆ هه‌ر که‌سیک قایلین، که خۆی چۆن ده‌یه‌ویت، وابزی.

کاتیک، که دوا پیاوی سوور نه‌ما و یادگارەکانی بوون به‌ سپه‌ری ئەو په‌له هه‌ورانە‌ی به‌سه‌ر ده‌شت و می‌رگه‌کاندا ده‌گه‌رین، ئەوسا گیانی خیلکه‌م هه‌ر له‌ قوولایی دارستانه‌کاندا ده‌زی. چونکه ئیمه ئەم خاکه‌مان زۆر خوش ده‌ویت و ئاشنایی، مینا کۆرپه‌یه‌ک، چۆن ئاشنای ترپه‌ی دلی دایکه‌تی! ئەگەر ئیمه ئەم خاکه‌مان پینفرۆشتن، خوشتان بوویت، وه‌کو چۆن ئیمه خوشمان ویست. بیپاریزن، وه‌کو چۆن ئیمه پاراستوومانه. له‌ بیرتان نه‌چیت، که ئەو خاکه چۆن بوو کاتیک ده‌ستان به‌سه‌ردا گرت. به‌ هه‌موو هیزته‌وه بیپاریزه بۆ مندالەکان.

له‌ دل‌وه خوشت بوویت، وه‌کو چۆن خواوه‌ند هه‌موومانی خوش ده‌ویت! شتیکی دیکه هه‌یه، ئیمه ده‌یزانی و ره‌نگه پیاوه‌سپیه که‌ش رۆژیک بیت بیزانیت؛ ئەویش ئەوه‌یه، که خوای ئیمه و خوای ئیوه هه‌ر یه‌که. به‌لام تۆ پیت وایه ده‌توانیت ئەویش بکه‌یته مولکی خۆت. وه‌ک چۆن ئیستا ده‌ته‌ویت ئەم زه‌وییه‌ی ئیمه بکه‌یته مولکی خۆت. به‌لام مخابن، هه‌رگیز ناتوانیت! چونکه ئەو خوای گشت مرۆفیکه و وه‌کو یه‌ک بۆ هه‌مووان میه‌ره‌بانه!

زه‌وی به‌نرخه له‌لای ئەو. کاولکردنی ئەم زه‌وییه بی حورمه‌تیکردنه به‌و!

ره‌نگه رۆژی له‌ناوچوونی هه‌ندیک دوور که‌وتبیتته‌وه، به‌لام بۆ کوی ده‌چن هه‌ر دیت؟! ده‌شیت له‌گه‌ل ئەو هه‌موو جیاوازییه‌شدا بین به‌ برا!

کی چوزانیت؟

به‌رده‌وام به‌ له‌ پيسکردنی جیگا که‌تدا. ها‌کا شه‌ویک نوقمی پاشه‌رۆی خۆت بوویت! کاتیک هه‌رچی گامیش هه‌یه کوزرا؛ چی ره‌وه ئەسپی کیوی هه‌یه مالی کرا؛ چی دارستانی پر نه‌ینی هه‌یه به‌ده‌ستی مرۆف بۆگن کرا و گشت ئەو ده‌شت و دهره به‌پیت و به‌ره‌که‌ته به‌ ژنای زۆر بلی و چه‌نه‌باز داپۆشرا(؟) ئیدی ده‌پرسیت:

- کوان ئەو ده‌شت و می‌رگانه؟

- نه‌مان!

- کوان هه‌لۆ و باز؟

- نەمان!

- ئىتر ئەوہ کۆتایی ژیان و وادەى دەور و تەسلىمە!

فرانکلین پیریس (1804 – 1869)

سەرۆکی ئەمریکا (1853 – 1857)

رافەى ھەندىک وشە:

* پۆنى: جۆرە ئەسپىكى گرگن و بچوو کە.

* نەزاد: تازە لە داىکبوو.

* ئاویلکە: سەرەمەرگ

* ئەسپە ئاسنینه: مەبەستى شەمەندەفەرە.

* خواردنەوہى توند: مەبەستى ئەلکھول، يان شەرابە

کریستۆفەر کۆلۆمبوس دەربارەى ھىندىیە سوورەکان دەلیت:

((ئەگەر داواى ھەرشىکیان لىبکەیت ھەرگىز نالین نا، بەلکو بە پىچەوانەوہ ھەرچىیە کيان ھەبیت

لەگەلتدا بەشىدە کەن.))

سالى 1992 دا 500 سال بەسەر گەشتە کەى کۆلۆمبوسدا بۆ ئەمریکا تىپەرى.

۵۰۰ سال، چەوساندنەوہ و تىکدانى ھەموو بنەما شارستانیە کانى ھىندىیە سوورەکان و داگیر کردنى

خاک و دزىنى سامانىان. ئەمانەیان ھەموو لەژىر ناوى دىن و شارستانیەتدا دژ بەو مرۆڤگەلە کرد. ھەر

به بۆنه‌ی ئه‌و یاده‌وه گه‌لیک راپۆرت و لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر ژیا‌نی هیندییه سووره‌کان ب‌لاوکرایه‌وه له یه‌کیک له راپۆرتانه‌دا هاتبوو، که له‌کاتی چوونی کۆلۆمبۆسه‌وه، تا سه‌ره‌تای 1990، نزیکه‌ی 60 ملیۆن هیندی به‌ ده‌ستی ئه‌وروپاییه‌کان و له‌ ئه‌نجامی ئه‌و کیشانه‌ی ئه‌وان بۆیان دروستکردوون، کوژراون.

سالی 1854 دا، فرانکلین پی‌رس، سه‌ر به‌ پارته‌ی دیموکرات سه‌رۆکی هه‌ریمه‌ یه‌ کگرتووه‌کانی ئه‌مریکا بوو. چالا‌کانه شه‌ری دژی مه‌کسیک ده‌ستپیکرد و له‌ ناوخۆشدا ویستی به‌ته‌واوی ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌دا بگه‌رت، که هیندییه‌سووره‌کانی تیدا ده‌ژیا‌ن. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته، پيشناریکی نارد بۆ سه‌رخیلکی هیندی که ناوی **Seattle** بوو، سه‌رکۆمار پيشناری کردبوو، خا‌که‌که‌یان لیبکریت و سه‌رخیلکه‌ش به‌م نامه‌یه - وتاره، وه‌لامی ده‌داته‌وه.

ده‌قی ئه‌م نامه‌یه - وتاره له‌کتیبه‌ی (ئیمه‌ به‌شیکین له‌ خا‌ک) وه‌رگه‌راوه.

Vi er en del av jorden

Terje Myklebust کردوویه به‌ نه‌رویجی

Petter Nome پيشه‌کی بۆ نووسیوه له‌لایه‌ن بنکه‌ی چاپه‌مه‌نی:

Ex Libris, Forlag AS, 1991

Postboks 2130 Grunerlokka

0505 Oslo

که‌ریم مسته‌فا، کردویه به‌ کوردی.

ئه‌م بابه‌ته‌ له‌ (مانگنامه‌ی) په‌یام، ژماره 11، سالی 1998، له‌نده‌ن. ب‌لاوکراوه‌ته‌وه.

هه‌ندیک پرسیار

- ئایا مرۆف به‌شیکه له خاک؟
- ئەم دیدی تیکه‌لبوونه‌ی خاک و زینده‌وه‌ران، هه‌ر به‌ته‌ن‌ها له‌کن هه‌ندییه‌سووره‌کانه، یان له‌ئاینه‌کانیشدا هه‌مان دید و بۆچوون هه‌یه؟
- (له‌هه‌ر سێ ئاینی جوله‌که، مه‌سیحی و ئیسلامدا، باس له‌وه‌ده‌کریت، که‌گشت مرۆفه‌کان له‌ئاده‌من و ئاده‌میش له‌خۆل دروستکراوه.)
- له‌کاتی ناشتنی که‌سیکی مه‌سیحی ئایندا، قه‌شه‌ده‌لیت:
- ((له‌خۆله‌وه‌هاتوویت و ده‌بیته‌وه‌به‌خۆل))
- به‌گوێره‌ی زانستی بایۆلۆجی، له‌شی مرۆف نزیکه‌ی (60%) ی ئاو- شله‌یه، ئە‌ی بۆچی نالیئ
- مرۆف له‌ئاو دروستبووه؟
- قه‌شه‌بۆ نالیئ: ((له‌ئاه‌وه‌هاتوویت و ده‌بیته‌وه‌به‌ئاو))؟
- کاتیک، پیاوه‌سووره‌که، ئە‌سپ، باز، رۆوبار، و گۆل و ئاسمان، وه‌ک خوشک و برا و زوه‌ی وه‌ک دایک ناوده‌بات. ئایا له‌و برۆایه‌وه‌هاتوه، که‌گشت هه‌بووه‌کان، له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌هاتوون؟
- کوشتنی گامیشه‌کان و مایک‌کردنی ئە‌سپه‌کینویه‌کان و برینه‌وه‌ی دره‌خته‌کان و شیواندن و پیسکردنی سروشت به‌گشتی، مایه‌ی نیگه‌رانیه‌له‌کن سه‌خیله‌هه‌ندییه‌که. ئایا ئە‌م نیگه‌رانییه‌هه‌ر له‌کن هه‌ندییه‌سووره‌کان هه‌یه، یان له‌ئاین و برۆا و له‌کن گروپی دیکه‌ش هه‌یه؟
- سه‌رخیله‌که‌ده‌لیت ((هه‌یج ئاسوده‌یه‌ک له‌شاری پیاوه‌سپیه‌که‌دا نیه‌؟)) ئە‌مه‌مانای وایه، که‌خه‌لکی له‌شاری مۆدی‌رن‌دا هه‌یج ئاسوده‌یه‌کیان نیه‌و ته‌نانه‌ت ((غه‌لبه‌غه‌لب)) یش ((گوێیان که‌ر ناکات)) ئایا شار مرۆف بی‌هه‌ست، یان ده‌به‌نگ ده‌کات؟
- گه‌ر هه‌مان پرسیار به‌جۆریکی دیکه‌بکه‌ین.
- ئایا، پیاوه‌سوره‌که، مه‌به‌ستی ئە‌وه‌یه، که‌دژه‌شارستانییه، یان بۆ نزیکی خۆی له‌سروشته‌وه‌ئە‌م گوزارشته‌ی کردوه؟